

# Setkání

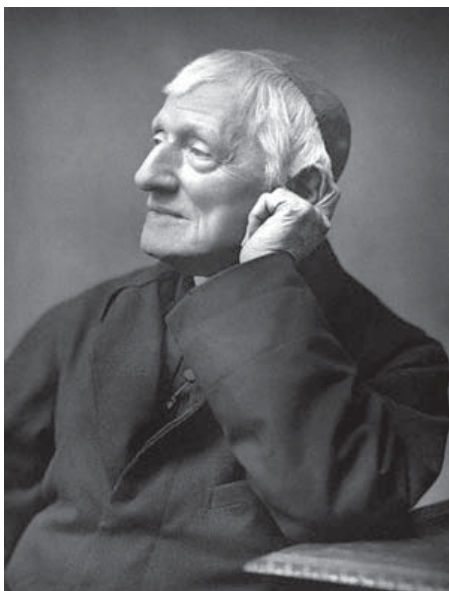
Bystrc, 19. září 2010, č.64

## John Henry kardinál Newman

*kněz, teolog a spisovatel, je jedinečná osobnost. Svatý otec Benedikt XVI. ho dnes při své návštěvě Velké Británie prohlásí za blahoslaveného.*

Narodil se v Londýně 21. února 1801. V roce 1824 se stal duchovním anglikánské církve a od r. 1831 byl univerzitním kazatelem v Oxfordu. Od počátku r. 1833 se účastnil anglikánského reformního hnutí, známého pod jménem puseyismus. Anglikánští duchovní a nadšení citelé anglikánské církve, utvořili v Oxfordu volné sdružení za účelem obnovy církevního náboženského života v Anglii. Vypověděli neúprosný boj liberalismu a vrhli se horečně na studium křesťanského starověku a dějin anglické reformace s cílem dokázat, že anglikanismus není pouhou součástí anglické národní myšlenky a místní křesťanskou sektou, nýbrž původní, pravou a obecnou církví Kristovou. Při důkladném studiu prvotní církve byl Newman zachvácen odůvodněnými pochybnostmi o pravosti anglikánské církve, které rostly hrozivým způsobem. Nakonec pozvolna dospíval k přesvědčení, že tzv. anglikánská církev je pouhou kacířskou sektou. Ať dělal, co dělal, v jeho mysli se proti jeho vůli zhušťovalo a krystalizovalo přesvědčení: římská církev je přece jen Církví Obecnou a anglikánská nemůže být její částí,

protože ztratila spojení s římskou církví. V roce 1843 veřejně odvolal všechno, co kdy tvrdého a nespravedlivého napsal proti Římu a vzdal se vykonávání anglikánského duchovního úřadu. Opustit anglikánskou církev však nemínil. Ke katolické církvi cítil odjakživa nechuť: katolíky osobně vůbec neznal a na katolických bohoslužbách nikdy nebyl. Přesto se mu stalo jasným, že zbývá jediná alternativa: buď cesta do Říma nebo cesta k ateismu.



Začátkem roku 1845 začal Newman pracovat na spisu *On the development of Christian doctrine* (O rozvoji křesťanského učení). Výsledek práce měl rozhodnout o jeho poměru k církvi anglické a římské. Pracoval systematicky a postupně nabyt úplně jasného přesvědčení, že Řím je proti anglické církvi úplně v právu, a za druhé, že všechno, co se Římu vytýkalo jakožto zkažení křesťanské víry, je pouze přirozeným rozvojem zjevené křesťanské pravdy, úplně zákonným a nutným. Tím padly poslední Newmanovy překážky, a dříve nežli práci ukončil, rozhodl se bez výhrad vstoupit do katolické Církve. Učinil tak koncem r. 1845. Jakkoliv nabyt pevné přesvědčení o pravosti katolické Církve, přece nebyl s to říci, přiměl-li ho k tomuto kroku rozum nebo svědomí. Byl to - po strašném boji, který trval plných sedm let - sice krok velmi krušný, avšak na každý pád osvobozující a vykupující...

Co Newman hledal v katolické Církvi? Na tuto otázku odpověděl vstupem do chudé a přísné řehole oratoriánů. O tom, co v katolické Církvi našel, nás zpravuje jeho soukromý list lordu Bashfordovi z roku 1868 (tedy 22 let po přestoupení):

„V katolické Církvi jsem našel nadbytek zdvořilosti, ale pramálo přízně u osob zaujímajících vysoké postavení, kromě několika málo vyjímek. V katolickém náboženství však je hloubka a síla, je v něm plnost uspokojení v jeho vyznáních, v jeho teologii, v jeho svátostech, v jeho kázni, neméně je v něm též svobody a opory. Srovnám-li však s tímto vším chladné neporozumění, byť i upřílišené, jež našinec zakouší pro svou osobitou minulost, váží

toto tak málo, jak málo váží pouhý prach. V tom se tkví pravá a tajemná síla Církve, v tom je princip její neomylnosti a pouto její nerozborné jednoty. V tom je její vážná opravdovost a začátek odpočinutí v nebesích.“

V roce 1878 se však dostalo Newmanovi nejvyššího vyznamenání, které Církve může udělit. Papež Lev XIII. jej jmenoval kardinálem

J. H. Newman zemřel jako devětaosmdesátiletý kmet v Birminghamu. Tam se na jeho prostém hrobě nalézá nápis, který si za života sám napsal: *Ex umbris et imaginibus in Veritatem* (Ze stínů a obrazů k Pravdě).

Newman od roku 1833, kdy začal svou spisovatelskou činnost řadou článků (*Tracts for the Times*), udržoval až do smrti celou Británii ve stálém a horečnatém napětí... Jakožto řeholní kněz a katolický spisovatel znamenal pro renesanci katolicismu v Anglii celou epochu. Jeho spisů je velké množství: řeči, traktáty, eseje, práce historické, teologické, polemické, literární, mystické a překlady sv. Otců.

Nejoriginálnější Newmanova práce jakožto katolíka je *Grammar of assent* (Mluvnice souhlasu), která podává originální teorii o jistotě víry. Jeho další dílo, *Apologia pro vita sua* (Obrana mého života), je nesmrtelná práce, rytá do bronzu. Anglické dějiny literatury ji zařadily mezi klasická díla prvního řádu.

21. ledna 1991 byl kardinál John Henry Newman prohlášen za ctihodného. Téhož roku bylo zahájeno beatifikační řízení jeho osoby, které vrcholí právě dnes.

Připravila –jš. Zdroj: revue.theofil.cz

## O nepoctivém správci

*Úryvek z kázání Johna Newmana na dnešní evangelium (Lk 16,1-13).*

Podobenství o nepoctivém správci z dnešního evangelia je obtížnější k pochopení než většina podobenství našeho Pána – v jeho ponaučení jsou však některé body, které není možné splést.

(...)

Když správce shledal, že nemůže dobře vykonat to, co po něm jeho pán po právu vyžadoval, měl tři možnosti, jak postupovat, kromě té, kterou využil; mohl vyrovnat dluhy prací navíc; také mohl požádat přátele, aby nedoplatky vyrovnali; nebo se mohl vydat na milost svému pánu. Mohl kopat nebo mohl žebrot; on však odmítl oba způsoby. „Kopat neumím,“ říkal, „a žebrot se stydím“. A tak pokračoval dalším nepoctivým skutkem na úkor svého pána. A podobně i my, když jsme byli nevěrní dobrému Bohu a cítíme pro tu nevěrnost výčitky svědomí, máme dvě možnosti uzdravení: mohli bychom kopat, to znamená mohli bychom konat pokání; mohli bychom rázně změnit svůj život; mohli bychom bojovat se svými špatnými návyky; mohli bychom nahradit čas; mohli bychom kopat. Ale k tak namáhavému postupu se nemůžeme rozhodnout; je to příliš velká oběť; přesahuje nás to; kopat neumíme. A za druhé bychom mohli žebrot; to znamená, mohli bychom prosit Boha, aby nám odpustil, aby nás změnil; mohli bychom jít vyznat své hříchy a požádat o rozhřešení; mohli bychom poprosit o

modlitbu druhé lidi, prosit o přímluvy svatých; ale pro mnohé lidi, zvláště nekatolíky, je to ještě těžší než tvrdá práce: "žebrot se stydíme." Žebrání jim připadá jako něco, co se přiči lidské důstojnosti; myslí, že je to změkčilé, zbabělé, otrocké; vyznat, že jsou hříšníci, jít za knězem, modlit se růženec, den za dnem vykonávat nějakou pobožnost, to všechno zraňuje jejich pýchu; myslí si, že takový postup je stejně tak pod jejich úroveň, jako je přesahuje statečné úsilí překonat sám sebe. Neumí kopat, žebrot se stydí; a proto se pokoušejí rozvrátit smysl svých hříchů, což na ně dopadá jistým způsobem hůř než samotné ty hříchy – myslím třeba když popírají, že něco takového jako hřích existuje, tvrdí, že je to strašák vymyšlený kněžími, nebo snad jdou ještě dál a říkají, že nebude žádný soud, že nahoře není Bůh, který uvidí a bude soudit všechno, co říkají a dělají.

Takové je pokání světských lidí, když jim svědomí něco vyčítá. Není to odvrácení od hříchu, ale obrácení k horšímu hříchu – jdou až k popření Božího přikázání, protože ho překročili; omlouvají hříšnost hříchu, protože zhřešili. (...) Když konají zlo, jednají proti svému svědomí a jasné povinnosti, existuje protiklad mezi tím, co vědí a co dělají; světlo se stává temnotou a místo aby jejich vnitřní světlo ničilo jejich sklony k hříchu, jejich hříchy to světlo zatemňují a dusí a oni se stávají ještě horšími než byli, protože už byli špatní.

Sermon 8 (31. července 1870),  
vybrala a přeložila -jš

## Křesťan a politika

*Jako odpovědní občané jistě dobře zvažujeme, komu dáme v nadcházejících volbách svůj hlas a pověříme ho, aby zasedl v zastupitelském sboru. Po vyhlášení výsledků květnových parlamentních voleb mnohým z nás zatrnulo. Jediná strana, která má křesťanství v názvu, z parlamentního kolotoče vypadla. V říjnu nás čekají volby komunální. I když na této úrovni by stranická příslušnost nemusela hrát tak významnou roli – nehlasuje se o zákonech, při správě obce jde spíš o obyčejnou lidskou slušnost a cit pro spravedlnost – budeme opět rozhodovat mezi kandidátky různých stran. Kdo jsou ti, kteří posbírali odvahu a kandidují za stranu, která se otevřeně hlásí ke křesťanství? Rádi bychom vám představili jednoho z nich, pana Miroslava Klimeše.*

*Kdy jste se začal zajímat o politiku a kdy jste se rozhodl do ní vstoupit aktivně?*

První nabídku ke spolupráci s KDU-ČSL jsem dostal už někdy v roce 1990, bylo to v Moravské Třebové, odkud pocházím, a byl jsem pozván, abych spolu s jinými mladými lidmi ve farnosti vstoupil do strany. Tehdy jsem byl vlažný až odmítavý a do strany jsem nevstoupil. Politika šla tehdy ještě mimo mě. Své zapojení jsem viděl spíš v práci s dětmi a mládeží. V roce 1990 jsem se v rámci osamostatnění odstěhoval do Svitav, kde jsem pracoval v TOSu jako mistr. Zapojil jsem se ve škole a ve volném čase jsem se věnoval práci s dětmi, s ministryny a s mládeží. Svitavské chaloupky,



*Panu Miroslavu Klimešovi je 43 let, je ženatý, s manželkou Kateřinou má tři syny ve věku 2, 5 a 7 let.*

kteří jsme začali organizovat v roce 92, fungují dodnes. V rámci práce s dětmi jsme jezdili na vzdělávací víkendy do ADCŽM v Rajnochovicích, odkud pak přišla nabídka, abych šel pracovat na táborové středisko Archa jako správce a pastorační asistent. Nabídku jsem přijal. Působil jsem tam od dubna 97 do srpna 2000. Rajnochovický pan farář byl přítel Josefa Luxe, měli jsme s ním kontakty. Jeho styl a osobní život křesťana na mě udělaly hluboký dojem. Po jeho smrti jsem se rozhodl, že do strany vstoupím, ale ještě to pár let trvalo.

*Co následovalo po vašem „rajnochovickém období“?*

V září 2000 jsem se přestěhoval do Brna, kde jsem si našel zaměstnání. Pracuji jako technik laboratoře v Polymer

institute Brno (bývalý Výzkumný ústav makromolekulární chemie). Po svatbě v říjnu 2001 jsme se s manželkou usadili v Bystrci, kde jsme záhy našli zázemí ve farnosti, ve společenství. Začal jsem zpívat ve sboru. Přátelé z lidové strany mě v roce 2006 oslovili, abych kandidoval v komunálních volbách, a tak jsem poprvé kandidoval v Bystrci. Ke vstupu do strany mě vedla nespokojenost s vystupováním některých politiků KDU (dnes jsou většinou v TOPce) při prezidentské volbě v roce 2008, kdy podpořili V. Klause.

*Jste rozhodnut v této straně pracovat i po historickém neúspěchu v parlamentních volbách?*

Ano, jsem. Všechno zlé je k něčemu dobré. Nepřítomnost lidovců v parlamentu jistě všichni pocítí. Bude chybět jejich klidná středová politika, která by vyvažovala výstřelky pravice či levice.

*Jste na čelném místě kandidátky KDU-ČSL pro říjnové komunální volby. Jste v případě úspěchu připraven přijmout některou výkonnou funkci, myslím starosta, místostarosta?*

Musím pravdivě říct, že jsem dlouho váhal a bránil se přijmout pozici lídra KDU a vše, co je s tím spojené. S manželkou Kateřinou vychováváme tři malé rošťáky (2, 5, 7 let) a vnímám, že čas, který věnuji rodině, je to nejdůležitější. Nakonec jsem dostal od manželky „požehnání“, a tak jsem nabídku přijal, zpočátku s tím, že budu maximálně zastupitel, ale čím víc se volby blíží, uvědomuji si, že se věci mohou vyvíjet i jinak..., ale člověk se nemá bát a s Boží

pomocí se dá zvládnout všechno. Už jednou v životě jsem opustil dobré zaměstnání a šel „sloužit mladým“ do Rajnochovic, takže bude-li Boží vůle, abych šel na radnici, tak to opět s pokorou přijmu a budu se snažit brát politiku jako službu bližnímu.

*Co by se mohlo v Bystrci změnit na práci radnice?*

Tak především nabízíme pro bystrckou radnici nové tváře. Chtěli bychom, aby rozpočet naší městské části byl vyrovnaný, aby se občané mohli víc vyjadřovat k dění a aby jejich názor byl brán v potaz, například při řešení Horního náměstí. Bystrcké noviny by neměly být „cenzurovány“.

*Bystrc je poměrně příjemné místo k bydlení. Z hlediska každodenního provozu však je co zlepšovat.*

To si uvědomujeme. Chtěli bychom se zasadit o zlepšení průjezdnosti křižovatky u Obi, spolupracovat na vyčištění přehrady, také na práci městské policie je co zlepšovat. Rovněž bychom chtěli spolupůsobit při budování občanské vybavenosti Kamechů. Znam situaci mladých rodin a vím, jak palčivý je nedostatek míst ve školkách. Děti, mládež i dospělí by zasloužili víc příhodných míst pro sportovní vyžití, schází zde například kluziště. Kulturní a společenský život v Bystrci by také mohl být bohatší. Je toho hodně a jistě ne všechno se dá změnit ze dne na den.

*Já vám tedy přeji, aby vám voliči poskytlí nejméně čtyři roky.*

## Ekonomická rada informuje

*Ohlédnutí za skončenými pracemi v našem kostele a na Arše. Co jsme už zvládli a co nás ještě čeká...*

Podánilo se upravit okolí Archy (odstranit pískoviště, přemístit balvany, zprovoznit venkovní světla, prořezat stromy a dodlážit čelní stranu), aby se předešlo vandalství.

Letos v červnu byl na Arše obnoven poničený čelní plášť výměnou obvodových lamel a klempíři opravili poničené okapní svody a žlaby. Ještě se plánuje jejich natření začátkem října. Začátkem července se celý venkovní plášť důkladně umyl.

V kostele se otloukly vlhké omítky a po vyschnutí zdí se opatřily novými sanačními, které by měly lépe odvádět zemní vlhkost. Zapojil se také venkovní ventilátor, který posiluje odvětrávání základů kostela větracím kanálkem, který vede kolem celého kostela. Opravila se kupole pod kůrem, které hrozilo zřícení a v přední části, v klenbě kostelní lodi, se osadil výkonný ventilátor, který pomáhá rychle vyměnit vydýchaný vzduch mezi bohoslužbami. Zapojil se termostat k regulaci ústředního topení a byla provedena oprava zabezpečovacího zařízení. Máme kompletní nový rozhlas a je tím i lépe slyšet. Odborně se očistila většina soch v kostele a díky soukromému daru se zrestaurovala křížová cesta. Po 18letech se opět vymaloval celý kostel a natřely se všechny venkovní dveře. V zimních měsících se přeložila část střechy kostela, která byla v havarijním stavu (doslova děravá, jak řešeto) a hrozilo zatečení do nově vymalovaného interiéru. V

presbytáři se též osadila nová zářivková tělesa.

Plánujeme letos už jenom opravu varhan a zhotovení nových zpovědnic, které by lépe splňovaly požadavky na soukromí a diskrétnost. Od plánu vybudování zpovědní místnosti ve skladě pod schody na kůr jsme s ohledem na složité podmínky ze strany památkářů odstoupili.

Další úpravy a opravy jsme vzhledem k finančním limitům museli pozastavit.

V příštím roce bychom rádi opravili i vnější plášť kostela a obnovili nátěr. Také kaple v Kniničkách volá po renovaci svého „kabátu“. Další pozornost by určitě potřebovala vitrážová okna v presbytáři, která se nezadržitelně rozpadají a také plánujeme opravit i další části střech na kostele a faře. Pozornost by jistě také zasloužily i přístřešky na farním dvoře, ale to bude na pořadu dne až v dalším kole.

Říká se, že práce je jak na kostele a je to pravda, ale těší nás, že náš chrám se opět probouzí do své plné krásy! Pomáhejte nám svou pomocí, modlitbou a také příspěvkem, dle svých možností.

Otec Pavel k tomu dodává:

*Mnohokrát je zde opakováno „se udělalo“, „se opravilo“, „bylo vyměněno“ a podobně. Za těmito formulacemi v trpném rodě se skrývá spousta práce konkrétních lidí. Ještě jedna věta by však měla zaznít, že „se kostel i Archa mnohokrát za tuto dobu uklidily“!*

*Všem, kteří se jakkoliv na průběhu oprav podíleli, děkujeme!*



## Ze života farnosti

V sobotu 20. února proběhla další akce Sluňat (tatínků s malými dětmi). Na programu byla návštěva Střediska volného času Lužánky.

Vyprávění Bohuslava Straky o cestě do Ugandy doprovázené obrazy se konalo 8. března v Arše. Pořádala církev metodistická.

O týden později, 15. března, si pro nás v Arše připravil přednášku pan Samek. Byla o pouti ke hrobu sv. Jakuba do Santiaga (o francouzské cestě „Camino“) s promítáním diapozitivů.

Práce spojené s malováním kostela byly ukončeny přátelským posezením brigádníků s našimi duchovními otci na faře dne 22. března.

Sluňata podnikla několik jarních výprav: 20. března kolem Adamova, 24. dubna údolím Bobravy na historickou bitvu u Ořechova a 15. května jarní Vysočinou z Věžné na Pernštejn.

Výlet pro koledníky Tříkrálové sbírky připravila Charita na 8. května. Z naší farnosti se zúčastnilo několik malých koledníků.

Lušitelský přebor farnosti – letos na téma „Rok kněží“ probíhal v Arše 16. dubna.

20. května pořádalo Katechetické centrum biskupství Brněnského akci Jeden den na Petově jako odměnu za celoroční docházku do hodin náboženství. Z naší farnosti se zúčastnilo několik dětí pod vedením paní Heleny Velanové.

Členové farní ligy KUBB v čele s panem Viktorem Moravcem v květnu a

červnu trénovali, aby se připravili na napínavé soutěžní klání. To se bude konat dne 18. září na farním dvoře.

Prázdninový týden rodin probíhal od 31. července do 7. srpna na faře v Cizkrajově.

V neděli dne 30. května přijalo 22 dětí z naší farnosti první svaté přijímání.

20. června vyrazila Sluňata na čundr do Trenckovy rokle.

Farní slavnost se konala v neděli 27. června. Po slavnostním Te Deu a požehnaní následovalo přátelské posezení na farním dvoře.

12. – 16. července pořádala Evangelická církev metodistická v Arše dopolední biblický kurz vedený americkými lektory.

K pěší pouti na Velehrad se přidali i farníci z Bystrce. Od našeho farního kostela vycházela skupinka asi 12 poutníků ve středu 18. srpna, další odjeli v sobotu ráno 21. srpna autobusem, aby se mohli zúčastnit závěrečné části poutě z Buchlovic na Velehrad, zasvěcení národa Panně Marii a slavnostní mše svaté.



### První svaté přijímání přijali:

Adéla Blažková, Barbora Drozdová, Tomáš Holas, Barbora Hotová, Tomáš Hrnčír, Eva Königová, Jan Kučera, Jakub Květoň, David Langer, Martin Malinka, Mária Osuská, Vojtěch Petrla, Sviatoslav Pikh, Michal Pokorný, Terezie Prušová, Jan Sobola, Anežka Staňková, Jiří Šidla, Václav Tatiček, Tomáš Trnka, Václav Valenta, Terezie Velanová.

## Z vody a z Ducha svatého se narodili:



10.1.2010 Marie Ondráčková  
10.1.2010 Antonín Švancara  
17.1.2010 Ondřej Mahdal  
17.1.2010 Mariana Monika Sabolová  
24.1.2010 Nela Tereza Horáková  
24.1.2010 Bára Urbanová  
21.2.2010 Daniel Beroun  
21.3.2010 Markéta Marie Šranková  
30.3.2010 Martina Zdenka Vaňková  
3.4.2010 Háta Prchalová  
3.4.2010 Daniel Karel Konečný  
3.4.2010 Jana Marie Konečná Horká  
3.4.2010 David Michael Horký  
3.4.2010 Jakub Jan Konečný  
3.4.2010 Daniel Josef Kouba  
11.4.2010 Rostislav Michael Jochman  
11.4.2010 Matěj Jochman  
18.4.2010 Dominik Antonín Sítař  
25.4.2010 Jakub Karel Král  
1.5.2010 Terezie Dagmar Prušová  
1.5.2010 Michal Vladimír Pruša  
8.5.2010 Barbora Kopecká  
8.5.2010 Nela Helena Drimlová  
8.5.2010 Michaela Eliška Drimlová  
8.5.2010 Laura Terezie Drimlová  
9.5.2010 Markéta Jana Cikánková  
23.5.2010 Jindřich Pavel Benda  
23.5.2010 Markéta Martina Hadrabová  
29.5.2010 Václav David Tatíček  
6.6.2010 Adéla Karolína Putnová  
13.6.2010 Barbora Františka Řičicová  
13.6.2010 Dominik Vít Mičánek  
13.6.2010 Hana Klára Provazníková  
4.7.2010 Tomáš Jiří Bittengl  
4.7.2010 Waldemar Jan Pecka

11.7.2010 Tomáš Ondřej Doležal  
11.7.2010 David Jan Křítitel Křesťan  
18.7.2010 Tomáš Jaroslav Pařízek  
18.7.2010 Tereza Lenka Gallová  
24.7.2010 Michal Dvořák  
24.7.2010 Jana Chalupníková  
8.8.2010 Stella Ema Havlů



## V naději společenství Božího lidu se s námi rozloučili:

28.12.2009 Michaela Coufalová  
29.12.2009 Ludmila Neuzilová  
6.2.2010 Miloslav Pleský  
18.2.2010 Anděla Bártlová  
30.3.2010 Jan Sýkora  
23.4.2010 Milan Onuca  
30.4.2010 Jaroslav Iša  
9.6.2010 Marta Musilová  
15.6.2010 Anna Kašparová  
15.6.2010 Marie Novotná  
30.6.2010 Božena Juránková  
16.7.2010 Václav Sekanina  
21.7.2010 Josef Peřina  
9.8.2010 Miroslav Vincour  
9.8.2010 Helena Šuláková  
13.8.2010 Anežka Knoflíčková



## Věrnou lásku si přísahali:

17.4.2010 Eduard Zitterbart a Marie Vytisková  
1.5.2010 Lukáš Teplý a Kateřina Drábková  
29.5.2010 Pavel Křivák a Eva Dedková  
26.6.2010 Roman Czeozotka a Zuzana Novotná  
7.8.2010 Michal Dvořák a Jana Chalupníková  
28.8.2010 Ondřej Vrzal a Lenka Hrabáčková